

[Munch-Petersen.]

en Kommune sætter Nødhjælpsarbejder i Gang eller overhovedet anviser de arbejdsløse Arbejde, saa anvises der ofte Arbejde i 3 Dage om Ugen, og den Løn, som de faar for disse 3 Dages Arbejde, sættes saa lig med en Uges Understøttelse. Man sparer altsaa Understøttelsen til dem, giver dem den samme Betaling, som de ellers skulde have i Understøttelse, som Arbejds-løn for disse 3 Dages Arbejde. Det er jo en Praktisering af 24 Timers Arbejdsugen, endda med meget lav Løn pr. Time, og dertil altsaa en yderligere Reduktion af Lønnen, fordi det kun er 24 Timers Arbejde.

Det sker jo ogsaa, at man paa anden Maade praktiserer Nedsættelse af Arbejdsugen. I en Række Kommuner er det Skik, at naar en Mand har faaet Arbejde paa den ene eller den anden Maade, fradrager man en til Arbejdslønnen svarende Sum i Understøttelsen i de kommende Uger. Hvis Manden f. Eks. har haft Arbejde en Uge og tjent 44 Kr. og Socialkontoret ellers skulde have udbetalt ham 11 Kr. ugentlig i Understøttelse, regner man disse 44 Kr.s Arbejdsfortjeneste lig med 4 Ugers Understøttelse og udbetaler ikke Understøttelse de kommende 3 Uger. Saadanne Ting praktiserer man bl. a. i Aarhus Kommune. Naar en Mand har haft Arbejde, trækker man fra i Understøttelsen et tilsvarende Antal Uger frem i Tiden. Paa den Maade praktiserer man altsaa i det Eksempel, jeg nævnte her, en 12 Timers Arbejdsuge, naar man tager disse 4 Uger som en Helhed.

Det er jo en Metode, som i hvert Tilfælde ikke kan anspore Folk til at søge Arbejde, fordi deres Fortjeneste altsaa ikke øges ved det. Selv om man selvfølgelig i nogle Tilfælde ikke trækker det fulde Beløb fra, saa øges Fortjenesten i hvert Fald kun meget lidt derved, at de har haft Arbejde en Uges Tid eller nogle faa Uger. Denne Fremgangsmaade rammer naturligvis i høj Grad disse Mennesker, thi hvis man har været arbejdsløs længe og faar Arbejde i en enkelt Uge eller i nogle enkelte Uger, er det ganske klart, at man straks bruger den Ugeløn, man faar, til at søge at stoppe nogle af de Huller med, som er kommet under den lange Arbejdsløshedsperiode. Derfor bliver disse Folk meget daarligt stillet i de kommende Uger, naar Socialkontoret som Følge af, at de har haft Arbejde, nægter at udbetale Understøttelse til dem.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Socialminister, om han er Tilhænger af den Slags Metoder, som praktiseres i en Række

af Landets Kommuner, og som altsaa viser, hvad det fører til, naar man gennemfører en Nedsættelse af Arbejdstiden med tilsvarende Lønforringelse. Det kan altsaa praktiseres inden for Lovens Rammer, for saa vidt har det ærede Medlem Hr. Bouet Ret, men det er i høj Grad skadeligt for Arbejderklassen, naar det praktiseres, og det vil ogsaa være i høj Grad skadeligt, hvis dette Lovforslag gennemføres, fordi det betyder, at man derved har erklæret sig for en Nedsættelse af Arbejdstiden med tilsvarende Lønreduktion for paa Arbejderklassens Bekostning at spare Samfundet for nogle Udgifter.

Socialministeren (Steincke): Jeg vil gerne takke Ordførerne for Socialdemokratiet og for Det radikale Parti for deres Tilslutning til dette Forslag. Jeg vil ogsaa gerne takke Venstres ærede Ordfører for de Udtalelser, han fremsatte, eller maaske snarere for den Tone, hvori disse Udtalelser blev fremsat, idet denne Tone tydede paa en væsentlig Interesse for de bag ved Forslaget liggende Tanker.

Den ærede Ordfører for Venstre indledede nok med, at rent principielt var Venstres Stilling til det Problem, som gemmes i dette Forslag, ikke forandret, men det kommer jo an paa, hvad man mener hermed, om den ærede Ordfører rigtigt har forstaaet eller gengivet det Problem, der ligger gemt i dette Forslag. Og jeg fik den Opfattelse, at den ærede Ordfører selv er noget i Tvivl herom, idet han tilføjede, at der maaske forelaa et eller andet nyt Moment, som kunde bevirke, at man saa anderledes paa Forslag af denne Karakter, end man havde gjort de foregaaende Aar. Jeg vil sige dertil, at efter min Mening foreligger der saadanne nye Momenter eller rettere: der foreligger i stigende Grad en Situation, som gør det rimeligt ved Betragtningen af Forslag af denne Art at se bort fra alt, hvad man kunde kalde Agitation eller Partipolitik, og det var bl. a. med Henblik herpaa, at jeg i Forelæggelsestalen sagde, at jeg var villig til at diskutere dette Forslag ganske fordomsfrit, og jeg var ogsaa villig til at slette Udtrykket 40 Timers Arbejdsuge, hvis det uvilkaarligt ledede hen til den principielle Betragtning om en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden til 40 Timer om Ugen.

Naar jeg siger, at der foreligger nye Momenter, saa mener jeg dermed, at jeg synes, at uanset hvilket Parti man tilhører, ja, endogsaa selv om man tilhører Det kommunistiske Parti, maa man indrømme,